

РЕШЕНИЕ

№ 4550

София, 16.04.2020

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Пето отделение, в съдебно заседание на втори октомври две хиляди и деветнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:ЗДРАВКА ШУМЕНСКА

ЧЛЕНОВЕ:ДОНКА ЧАКЪРОВА

ЕМИЛ ДИМИТРОВ

при секретар
на прокурора

Мадлен Дукова
Вичо Станев

и с участието
изслуша
докладваното

от председателя ЗДРАВКА ШУМЕНСКА
по адм. дело № 5576/2018. 📄

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на секретаря на Община Варна, чрез пълномощника му юрисконсулт Л. Гоцева срещу решение № 473 от 08 март 2018 год., постановено по адм. дело № 3424 от 2017 год., по описа на Административен съд – Варна. С него е отменено, по жалба на Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията – Варна решение рег. № ДОИ17000205ВН_003ВН от 01 декември 2017 год. на секретаря на Община Варна, в частта с която е отказана информацията по т. I от заявлението и делото е върнато като административна преписка на секретаря на Община Варна за произнасяне по т. I от заявлението съобразно указанията дадени в решението. Със същото решение е осъдена Община Варна да заплати на Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията, със седалище и адрес на управление гр. Варна, представлявано от председателя Ю. Чолаков, разноски за производството в размер на 490,00 лева (четирисотин и деветдесет).

В касационната жалба се излагат оплаквания за за неправилност на решението, поради нарушение на материалния закон, на съдопроизводствените правила и необоснованост – отменителни основания по чл. 209, т. 3 от АПК. Моли се за отмяната му. С писмена

молба от 30 септември 2019 год. моли за присъждане на сторените по делото разноски, изразяващи се в юрискоснултско възнаграждение. Също така изразява становище за прекомерност на претендираните от насрещната страна разноски за адвокатски хонорар за касационната инстанция, с оглед предвидения минимален размер в Наредба № 1 от 09 юли 2004 год. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Ответникът – Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията (СОПА), представлявано от Ю. Чолаков, чрез пълномощника му адв. И. Иванов, в писмена молба от 26 септември 2019 год., оспорва касационната жалба като изразява становище за нейната неоснователност. Моли за отхвърлянето ѝ и присъждане на направените разноски пред настоящата съдебна инстанция, с оглед приложения договор за правна помощ.

Прокурорът от Върховна административна прокуратура изразява мотивирано заключение за частична основателност на касационната жалба. Излага съображения, че обжалваното решение е неправилно и следва да се отмени, а делото да се върне за ново разглеждане от първостепенния съд.

Върховният административен съд, тричленен състав на пето отделение, като прецени наведените в жалбата касационни основания и доказателства по делото, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК и от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 от АПК, спрямо която първоинстанционното решение е неблагоприятно. Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

Производството пред Административен съд – Варна е образувано въз основа на жалба от Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията, представлявано от Ю. Чолаков срещу решение рег. № ДОИ17000205ВН_003ВН от 01 декември 2017 год. на секретаря на Община Варна, в частта с която е отказана информацията по т. I от заявление с рег. № ДОИ17000205ВН от 20 ноември 2017 год. на сдружението, на основание чл. 37, ал. 1, т. 3 от ЗДОИ, а именно: да бъде предоставено електронно копие на кадастралния план на гр. Варна от 1965 год. Съдът е приел, че задължен субект по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ е кметът на Община Варна, който с нарочна заповед е определил секретаря на Община Варна за длъжностно лице, което да се произнася: да предоставя или да отказва исканата обществена информация, поради което обжалваното решение е постановено в предвидената от чл. 38 от ЗДОИ, форма и не съдържа пороци, обуславящи неговата нищожност.

При разглеждане на спора по същество е достигнал до извод за незаконосъобразност на обжалвания отказ по т. I от заявлението на сдружението, поради което го е отменил и е върнал делото като преписка на секретаря на Община – Варна за произнасяне по т. I от процесното, съобразно дадените указания от първостепенния съд относно прилагането на закона.

Решението е правилно.

Въз основа на приобщения доказателствен материал по делото законосъобразен е изводът на първостепенния съд, че секретаря на Община Варна е компетентен орган по чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ да вземе решение относно отказа досежно т. I от заявлението за предоставяне на иската информация от Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията.

Настоящият тричленен състав на Върховния административен съд споделя изцяло доводите на инстанцията по същество, а именно че не е налице идентичност относно исканата информация със заявление с рег. № ДОИ17000205ВН от 20 ноември 2017 год. на сдружението относно искането за предоставяне на електронно копие на кадастралния план на гр. Варна от 1965 год. с това, предмет на решение № ДОИ17000102ВН от 13 юли 2017 год. на същия административен орган, с което е предоставен кадастралния план на Морската градина на гр. Варна от 1965 год. Правилно съдът е приел, че със заявлението, предмет на спора, се търси различна по обхват обществена информация в сравнение с тази досежно предоставения достъп до Кадастралния план на Морската градина от 1965 год. и по делото не са налице каквито и да е доказателства, че посочените два плана са идентични, за да се достигне до извод за, че исканата информация вече е представена на заявителя в 6 (шест) месечен срок. Дори и да се приеме, че в обхвата на Кадастралния план на гр. Варна от 1965 год. попада и Морската градина на същия град, то тази хипотеза не се явява доказана, чрез допустимите доказателствени средства с оглед предявеното съдебно оспорване, то тогава с решението, предоставящо достъп до кадастралния план е предоставен такъв само в частта на Морската градина, то не се установява наличието на хипотезата на чл. 37, ал. 1, т. 3 от ЗДОИ.

С оглед изложеното, атакуваното решение не страда от релевираните в касационната жалба отменителни основания по чл. 209, т. 3 от АПК, поради което същото следва да се остави в сила като правилно и обосновано.

Предвид изхода на делото, претенцията на ответника по касация за присъждане на разноски, представляващи адвокатско възнаграждение

за настоящата съдебна инстанция, в размер на 400, 00 лева (четиристотин), с оглед представения договор за правна помощ и защита от 26 септември 2019 год. (л. 15 от настоящото дело), е основателна и доказана, а възражението за прекомерност е неоснователно. Посочената сума следва да се възложи в тежест на Община Варна.

По изложените съображения и на осн. чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Върховният административен съд, тричленен състав на пето отделение

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 473 от 08 март 2018 год., постановено по адм. дело № 3424 от 2017 год., по описа на Административен съд – Варна.

ОСЪЖДА Община Варна да заплати на Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията – Варна, представлявано от Ю. Чолаков, със седалище и адрес на управление гр. Варна сумата от 400,00 лева (четиристотин) разноски за настоящата съдебна инстанция.

Решението е окончателно.